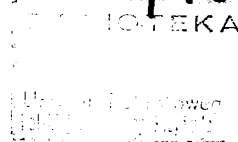

52

Opublikowano dnia 15 października 1955 r.

C046 31/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37128

Kl. 80 b, 11/40

Inwalidzka Spółdzielnia Papiernicza im. F. Dzierżyńskiego*)

Kraków, Polska

Sposób otrzymywania proszku ściernego ze stłuczek porcelanowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 20 października 1953 r.

Dotychczas otrzymywano proszek ścierny o twardości około 7 według skali Mohsa z naturalnego szmerglu wydobywanego sposobem kopalnianym, lub wytwarzano sposobem sztucznym drogą elektrolizy. Proszek ten jest kosztowny, a produkcja jego skomplikowana.

Proszek otrzymany sposobem według wynalazku tych wad nie posiada, gdyż otrzymuje się go z bezużytecznych odpadków porcelany sposobem bardzo prostym.

Sposób według wynalazku polega na tym, że stłuczki porcelanowe rozżarza się do białości, to jest do temperatury około 1500°C w specjalnym piecu szamotowym, po czym studzi się je nagle przez wrzucenie do zimnej wody. Wskutek nagłego oziębienia porcelana staje się bardzo krucha o budowie cząsteczkowej krystalicznej i twardości około 7—7,5 według skali Mohsa.

Sam proszek otrzymuje się w dalszej przeróbce znanymi sposobami, to jest przez mielenie i przesiewanie, ewentualnie szlamowanie.

Pod względem twardości i właściwości ściernych proszek otrzymywany sposobem według wynalazku odpowiada szmerglowi.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób otrzymywania proszku ściernego ze stłuczek porcelanowych, znamienny tym, że stłuczona porcelana rozżarza się do temperatury około 1500°C i następnie gwałtownie chłodzi w zimnej wodzie, po czym znanymi sposobami poddaje się mieleniu i dalszej obróbce.

Inwalidzka Spółdzielnia
Papiernicza im. F. Dzierżyńskiego

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórca wynalazku jest Eugeniusz Skibniewski

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.